

O statuie pentru Piața Mică a Sibiului

Nepömuk, Johann von (în germană), **Jan Nepomucký** (în cehă), patronul protector al Boemiei, protector al preoților, corăbierilor, plutașilor și morarilor, al podurilor și al celor care păstrează o taină, preot martirizat, născut într-o perioadă de criză religioasă (1378–1417) – cunoscută sub denumirea de „Marea Schismă din Occident” – a trăit sub numele de Johannes Welfin, în Boemia de Vest, în jurul anului 1330, probabil în orașul Pomuk.

Studiază teologia și obține titlul de „magistru” la Praga, iar după hirotonisire devine preot-predicator în biserica Teyn din capitala cehă, apoi canonic și paroh, mai apoi protector al săracilor, din însărcinarea regelui Wenzel al IV-lea (Wenzel de Luxemburg, 1361–1419). Este desemnat și preot duhovnic al reginei Johanna.

În anul 1386, este vicar la Praga, în timpul arhiepiscopului Johannes von Jenstein. În această calitate se opune regelui în numirea patriarhului. De asemenea, conform legendelor care au circulat (întreținute de către iezuitul Balbinus, în 1670), Nepömuk ar fi fost amestecat în diverse intrigi bisericești contra regelui. Datorită opiniilor sale religioase, cât și a faptului că a respectat sacramentul împărtășaniei și nu a divulgat regelui secretele spovedaniei încredințate lui de către regină, după crunte torturi fizice, în 20 martie 1393, este aruncat de pe Podul Carol în Vltava (Moldau), unde se îneacă.

În anul 1721, a fost canonizat, declarat sfânt, de către papa Benedict al XIII-lea (1724–1730), fapt care a stârnit numeroase nemulțumiri.

În timp, s-au realizat câteva statui reprezentându-l pe Sfântul Nepömuk, cea mai importantă aflându-se lângă Podul Carol din Praga.

La începutul veacului XVIII, iezuiții, care vin din nou la Sibiu, construiesc o biserică și o mănăstire, sub turnul bisericii fiind așezată statuia **Sfântului Nepömuk**. Se pare că această statuie, după opinia unor istorici, ar fi opera sculptorului Rauchmiller Brokoff, realizată în anul 1683, ca model servindu-i statuia aflată la Praga.

Așa cum relatează cronicarul Conrad, această statuie a nemulțumit populația evanghelică a orașului și, drept urmare, ea va fi așezată pe podul din fața Porții Ocnei (aceasta este amintită pentru prima oară în anul 1470, ea fiind construită la mijlocul sec. XV). În urma dărâmării vechii porți, în anul 1734, generalul comandant, contele Franz Wallis, ordonă ca această statuie să fie amplasată în Piața Mare a orașului Sibiu. Pentru a nu fi deteriorată de către cei nemulțumiți, magistrul orașului dă o ordonanță care interzicea denigrarea, blasfemierea sau insultarea statuii. În anul 1862, în jurul statuii se ridică un gard de fier forjat, ce, alături de fântâna publică, ridicată în imediata apropiere în anul 1538, va dura până în anul 1948, când este dezasamblată și depozitată timp de aproape patruzeci de ani. Avea să fie, apoi, reasamblată și instalată, pentru a putea fi văzută, în curtea interioară a Bisericii romano-catolice, unde se află și astăzi.

O găsiți, azi, în curtea interioară a Bisericii Romano-Catolice

Foto: Maria Sârbu